СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 114. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця, 17 травня 1935. — VOL. XLIII. No. 114. Jersey City, N. J., Friday, May 17, 1935. THREE CENTS

БОРОТЬБА ЗА ПОЛІТИКУ УРЯДУ СУПРОТИ ФАРМЕРІВ

ВАШИНҐТОН. — Фармерський зїзд у Вашингтоні та виступи провідників федерального уряду на ньому спровокували завзяті виступи противників уряду в конгресі проти фармерської політики уряду.

Ціла низка сенаторів виступила з нападами на фармерську політику президента Рузвелта, а сенатор Ґейстинґз пішов так далеко, що предложив сенатови резолюцію, в котрій приказується секретареви рільництва предложити сенатови всю кореспонденцію зприводу зїзду фармерів, а в промові висказав думку, що, мовляв, уряд фінансував безпосередньо або посередньо цілий зїзд фармерів, що тепер відбувається у Вашингтоні при участи 4,000 фармерів.

Прихильники уряду не дали на себе ждати з відповідю й вони таксамо безпощадно виступали проти опозиції, як опозиція проти уряду. Вони безпардонно закидали опозиції брехні та грозили її пімстою.

Не менше гостро велася в цій самій справі дебата в палаті послів. Тут проти уряду виступав конгресмен Гемилтон Фиш, републиканець з Ню Йорку.

ГУВЕР ЗА СКАСУВАННЯ „НАЙРИ".

ПАЛО АЛТО (Каліфорнія). — Бувший президент Гувер знов говорив на радіо про біжучі справи американської політики та нападав на „Найру", домагаючися повного її скасування.

Він говорив, що політика „Найри" нищить дрібних бизнесменів та заводить монополі в ріжних галузях промислу.

ПРИХИЛЬНИКИ БОНУСА ПЕТМЕНА НЕ ХОЧУТЬ БОНУСОВОГО МАРШУ.

ВАШИНҐТОН. — В одній ґрупі прихильників бонуса за законом Петмена зявилася думка, щоб ветерани великої війни поперли своє домагання бонуса новим бонусовим маршем на столицю краю.

Думка ця виринула у відділі організації „Ветеранів Чужих Воєн" у Портленді, Огайо, і цей відділ вийшов з думкою до головної команди цієї організації. Одначе провід „Ветеранів Чужих Воєн" спротивився цьому плянови, бо досвід у минулому показує, що такі походи шкодять справі, а в найкращім випадку не мають такого впливу, як безпосередня писемна кореспонденція з сенатором чи конгресменом.

Як кажуть члени конгресу, законопроект Петмена прийде до Білого Дому до підпису президента десь під кінець цього тижня.

СМЕРТЬ МОЛОДОГО БАНДИТА.

БРУКЛИН (Ню Йорк). — Поліція Бруклина дістала у вівторок вечором звідомлення, що на аптику під ч. 8002 при 20-тій Евені напали бандити та забрали 150 долярів. Поліція розіслала негайно алярм до радіових автомобілів.

Два поліцаї власне сварили на якогось автомобіліста за те, що переїхав червоне світло, коли поліційне радіо на їх автомобілі проголосило алярм. Як поліційне авто підїхало то аптики, від хідника почало віджджати інше авто з чотирма людьми в авті. Поліція пігнала за ними. Кілька блоків далі втікачі покинули авто та стали втікати темною вулицею. Поліцаї побігли за ними. Втікачі почали стріляти до поліцаїв. Поліцаї відстрілювалися. Вистріли не попадали, бо було темно.

Один з поліцаїв, Шміт на імя, дігнав останнього втікача. Цей нагло звернувся до поліцая й, знявши зі себе блюзку, накинув її поліцаєви на голову. Поліцай стрілив і напасник упав. Три інші бандити втекли.

Як прийшли лікарі, бандит був неживий. Куля перейшла йому крізь серце. В ньому розпізнали Франка Мартарана. Йому всього 20 літ.

ФАРМЕРИ ХОЧУТЬ НОВОЇ ФАРМЕРСЬКОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Вислухавши промови президента Рузвелта про політику уряду супроти фармерів, фармери вернулися назад на салю нарад свого зїзду й почали застановлятися над плянами нової фармерської орґанізації.

Бесідники говорять, що фармери мають багато орґанізацій, але ні одна не вспіла досі обєднати всіх фармерів Америки.

ЩЕ ОДНА АПЕЛЯЦІЯ ТОМИ МУНІЯ.

САН ФРАНСІСКО. — Адвокати Томи Мунія, відомого робітничого орґанізатора, що сидить у тюрмі, засуджений на досмертну вязницю як винуватий за бомбовий замах на параді воєнного приготування в Сан Франсіско в 1916-тім році, внесли знову петицію до найвищого стейтового суду за звільнення. Петиція спирається на твердженню, що Мунія засуджено на основі фальшивих зізнань, та домагається негайного випущення його на волю.

УКРАЇНСЬКІ ОФІЦИРИ В ЧЕСЬКО-СЛОВАЦЬКІЙ АРМІЇ.

За останньою статистикою було в чесько-словацькій армії 9,517 старшин, між ними 527 Німців, 8 Українців, 4 Мадярів (на Словаччині й Підкарпатській Руси) і 51 інших народностей, здебільшого Москалів. Старшин Поляків не було. Зпоміж старшин німецької народности служили 219 у Чехії, 144 на Моравії й Шлеську, 142 на Словаччині й 22 на Закарпатті.

РОБІНСОН ЗАЛИШИВ ПРАВНУКІВ.

У Лондоні відкрили нащадків Робінсона Крузо. Є це родина Вебстерів, що має всі документи, які стверджують, що вона виводиться від моряка Олександра Селькірка, що був тим „Робінсоном", якого історію змалював Дефо. Цікаве те, що моряцька та бурдацька кров того давнього мандрівника пливе досі в жилах Вебстерів, бо один з нинішніх їх членів вибирається в човні через океан, за прикладом свого предка.

ПРАВДИВИЙ ХРИСТІЯНИН.

Правдивим християнином показався бувший вояк Едвард Сінґтон у Кравн Пойнт, Індіяна. Чотири роки тому Сінґлтона засуджено на десять літ тюрми за ограблення крамниці. Хоч Сінґлтон упевняв, що він абсолютно невинний, свідки свідчили проти нього і його засуджено. Однакож поліцаї, що його арештували, мав сумніви і глядів дальше чоловіка, подібного до нього. Остаточно арештували 23-літнього Ральфа Гарвуда, продавця меблів. Гарвуд признався до грабіжу, за який засуджено Сінґлтона. Сінґлтона зараз випущено, а Гарвуда поставлено перед суддю. Однакож до суду прийшов і Сінґлтон. Попередно він зовсім Гарвуда не знав, однакож, вислухавши зізнань, встав і сказав до судді: „Цей хлопець не є дійсним злочинцем. Він не зробив нічого злого після того одного грабунку. Я відсидів чотири роки за той злочин. Нехай на тім лишиться. Я не маю жалю до Гарвуда. Я прошу помилування для нього". Суддя послухав і випустив Гарвуда, завішуючи присуд.

ЩО КОШТУЄ УКРАЇНСЬКИЙ БОРЩ?

Читаємо у большевицьких „Известіях": „Совєтські літнища приготовляються живо до літнього сезону. В Ялті, Сухумі, Хості і Пятигорську відчиняють зразкові ресторани. Ціни знижені у порівнанні до минулого року, але таки недоступні для пересічного громадянина. Так звичайний оселедець з гарніром коштує 3 рублі, український борщ 3 р. 50 к., ковбаски з капустою 4 рублі".

БРИҐІДА ГЕЛЬМ ПІДЕ ДО АРЕШТУ.

Голосну фільмову артистку Бриґіду Гельм засуджено свого часу на 2 місяці безоглядного арешту за те, що переїхала автом і залишила без опіки одну жінку. Засуджена внесла відклик, одначе карний сенат німецького державного трибуналу затвердив присуд і Бриґіда Гельм мусить відсидіти кару. Тимчасом вона вийшла замуж за богатого промисловця і вибралася в пошлюбну подорож до Італії.

ЗА ЛИСТИ З ПОГРОЗАМИ.

Федеральна велика лава присяжних суддів у Гартфорд, Конн., постановила поставити на суд 22-літнього Петра Зиндака, котрий, як каже поліція, признався, що написав листи до двох місцевих жінок, домагаючися від них по 10,000 та 15,000 долярів викупу, та загрожуючи їм на випадок непослуху фізичним ушкодженням.

НАВІТЬ НЕ ДУМАЮТЬ ПЕРЕСТАТИ ЗБРОЇТИСЯ.

Як судити по тім, що говорять німецькі ґенерали й адмірали, то Німеччина не дасть нікому змоги вглянути тепер у її військові справи, ані теж не перестане збройтися.

ПРОМОВУ ГІТЛЕРА ПЕРЕДАДУТЬ ПО ЦІЛІМ СВІТІ.

У найближчий вівторок вигосить Гітлер у німецькім парляменті промову про німецьку заграничну політику. Вже тепер роблять усі потрібні заходи, щоб ця мова була передана радіом по цілім світі.

ВИКИНУЛИ З НІМЕЧЧИНИ РЕПОРТЕРА „ДИ НЮ ЙОРК ТАЙМС".

Берлінська поліція казала забратися з Німеччини Юлієви Больґарови, що збирав звідомлення для часопису „Ди Ню Йорк Таймс". Больґар є угорським горожанином жидівського роду. Як причину подано вороже відношення Больґара до Німеччини.

СЛІДСТВО НАД СМЕРТЮ ДИТИНИ.

Родичі 4-літньої дівчини, Джовн Кейсі в Ню Йорку, піднесли проти заряду одного місцевого шпиталю закид, що заряд відправив дівчину зі шпиталю як здорову, тоді, як дівчина ще була недужа на шкарлятину. Дівчина не тільки що померла кілька днів по повороті зі шпиталю, але й заразила недугою двоє інших дітей родини.

БОРОТЬБА ЗА РОБІТНИЧИЙ ЗАКОН ВАҐНЕРА.

Прихильники адміністрації роблять у Вашинґтоні завзяті зусилля, щоби переперти скоре ухвалення так званого Ваґнерового закона про робітничі спори. В сенаті йшла за цей закон завзята дебата, в котрій самий автор проекту виступав у його обороні.

ВІДПОВІДЬ ПОСЛА ЛУЧКОВИЧА СУДДІ В МОНТРЕАЛІ.

Засуджуючи пару Українців за провину проти жіноцтва, один суддя в Монтреалі сказав єстру промову про „словянську мораль".

Промова судді послужила послови М. Лучковичеви з Веґревил за причину до внесення в палаті послів в Оттаві законопроекту, який робить злочином, караним грошевою карою, або тюрмою, коли хто „висловить, надрукує, опублікує, або поширить слова, що кидають тінь на якусь особу, або більше осіб якоінебудь раси, краски, або релігії, та мають на цілі їх понизити, виявити, або виставити на ненависть, образу, або погорду між людьми". Запропонована кара мала би бути від $50 до $200, або тюрма від одного до двох місяців.

НЕДОСЯЖНИЙ ЗРАЗОК БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ТЕХНІКИ.

У московських політичних колах та серед широких шарів населення звернули увагу, що московську підземельну залізницю, яку скінчили недавно з великим накладом праці та реклями, дотепер ще не пустили в рух. Не вважаючи на те, що влада вже кілька разів визначувала „остаточні" речинці — залізниця не функціонує.

В Москві твердять, що окрема комісія устійнила: 1) Що покладені шини не видержать нормального тягару, бо зроблені з лихої сталі. 2) Що при будові тунелів вжили зовсім невідповідних матеріялів і тунелі можуть тепер кожної хвилини завалитися.

Ці чутки дісталися за кордон і один фінський щоденник видрукував їх.

Ті поголоски потвердила „Правда", що повідомлювала про арештування заступника начальника будови, Льва Гордона, та директора будови Буйка, який постачав будівельні матеріяли.

Вони оба були найближчими співробітниками шефа будови, Кагановича. Арештували їх за „розпусний спосіб життя та надуживття службового становища для особистих цілей".

Ця історія викликала в Москві величезне враження. Совєтський уряд чванився цею залізницею як „недосяжним зразком техніки та пролетпраці".

ІКРА, ШАМПАН І БАЛЄТ...

Паризька преса в телефонатах своїх кореспондентів з Москви докладно описує гучні виставні приняття міністра Ідена в Москві. Інформації про політичні розмови дуже скупенькі. З телефонатів кореспондентів довідуємося, що всі урядові будинки в Москві були прибрані англійськими і совєтськими прапорами, що міністер Іден у четвер танцював з найкращими панями з совєтської „аристократії" в прикрашеній бурбонськими леліями балевій салі Спиридонівської палати, що на подвірю цеї палати стояли 150 люксусових авт, що до 4-тої години рано буфети зґиналися під тягаром ікри, зимних риб, мяса в майонезі, борщу, горівок і найкращих юґославських і турецьких вин, що ніхто не здивувався, коли комісар Літвінов підніс тоаст на честь короля Англії і що в пятницю в ночі мін. Іден буде оплескувати славні балетниці, між іншими Семенову, жінку Карахана.

Ці самі кореспонденти згадують, що в Берліні підчас англійсько-німецьких розмов була тільки... свіжа ярина, якою Гітлер приймав на бенкеті своїх англійських гостей.

ВІЙКА НА ЖИТТЯ І СМЕРТЬ.

Війка на життя і смерть провадилася в домі Фреда Зарачука в Бонвіл, Алта. Підчас бійки вживано сокири, а наслідок є той, що 35-літній Майк Моґаней не живе, а сам Фред Зарачук з сильно порізаним лицем та переломаною рукою лежить у шпиталі.

Зарачук оповідав поліції, що Моґаней напав на нього в його домі, але, не маючи зброї, вийшов на двір і взяв сокиру. Зарачук вийшов за ним і в темноті бились, аж Зарачук вислизнувся, щоби сховатися.

СОВЄТИ І ФРАНЦІЯ ЗНОВУ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ

МОСКВА (Росія). — Французький і совєтський міністер справ закордонних видали спільну заяву в справі французсько-совєтського договору. Та заява так уложена, що відповідає всім вимогам, які поставила Німеччина щодо заключування договорів про ненапад. Зчеркнено обовязок взаїмно собі помагати у випадку нападу. Йде тільки про те, щоб ті сторони, що заключують договір, зобовязалися одна на одну не нападати. Тим чином думають, що вже тепер Німеччина зможе заключити договір про ненапад і з Совєтами.

НЕ БУДУТЬ ВЕСТИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРОПАҐАНДИ МІЖ ФРАНЦУСЬКИМ ВІЙСЬКОМ.

МОСКВА. — Сам Сталін дав запевнення, що буде здержана всяка большевицька аґітація між французьким військом. Совєти підкреслили, що треба, щоб Франція мала сильну армію та щоби була добре узброєна.

МАЮТЬ СТРАХ ПЕРЕД НІМЕЧЧИНОЮ.

ЛОНДОН. — Лорд Родермір, власник часопису „Дейлі Мейл", відомого з огошування ріжних сензацій, подає, що Німеччина вже має готових 10,000 літаків, якими може бомбардувати ворога. Він подає далі, що Англія ще не переживала такої небезпеки, як та, що грозить їй з боку Німеччини. Англія видержала Велику Армаду, вона дала собі раду з Наполеоном, що хотів напасти на Англію, але ніхто не знає, що станеться, як на Англію нападе Німеччина зі своїми літаками.

КЕДРИНОВИЙ ЗАПОВІДНИК У ҐОРҐАНАХ.

ЛЬВІВ. — Митрополит Шептицький передав д-рови Іванови Раковському, як голові Наукового Товариства ім. Шевченка, ерекційну грамоту, якою утворює перший український заповідник (резерват) і віддає його в опіку Н. Т. ім. Шевченка. Є ним Кедриновий Заповідник на верху „Яйце" в горах Ґорґанах. У грамоті читаємо, що зроблено це для науки і культури, для наукових природних дослідів і студій, на те, щоб у молоді закріпити любов до рідної землі й щоб вона пізнала красу цеї землі, та щоб тим дати основи до майбутнього українського національного парку в Карпатах.

Кождочасний наслідник митрополита може відкликати ту грамоту, якби Наукове Товариство ім. Шевченка перестало існувати або провадило свою наукову діяльність шляхом, незгідним із засадами католицької віри і моралі.

ЖИД ПРИСЯГАВ НА ХРЕСТ.

ЛЬВІВ. — Виявилося, що д-р Максиміліян Фінґер, суддя присяглий, призначений для розправ проти шістьох молодих українських хлопців, зложив присягу на хрест, хоч є жидом. Трибунал, довідавшися про це, звільнив Фінґера від виконування обовязків присяглого судді, а на його місце покликано запасного присяглого судді.

МУКАЧІВ ЦЕ „МАЛА МОСКВА"!

УЖГОРОД. — „Українське Слово" подає, що вже дійшло то такого кацапського нахабства на Закарпатті, що в неділю, 14-го квітня б. р., говорив на радіо якийсь російський еміґрант з Мукачова про Мукачів і врешті дійшов до висновку, що „Мукачоф ето малая Масква".

ДЕ НАШІ СЛУЖБОВИКИ?

УЖГОРОД. — Українці на Закарпаттю запитують залізничу дирекцію, чому це на 500 службовиків дирекції є там усього одна особа, що зачисляє себе до українського народу. Разом з тим ставлять вимогу, щоб у кошицькій залізничій дирекції знайшли хліб і заняття щонайменше 150 синів нашого народу. Таке жадання вважається природним і оправданим, бо тільки наші люди зможуть прихильно відноситися до наших потреб. А так, як є тепер, то нема в дирекції нікого, що боронив би наших прав.

БІБЛІОТЕКА ІМ. С. ПЕТЛЮРИ.

ПАРИЖ. — Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі за шість років існування зібрала вже 14,000 книг ріжними мовами. В читальні є коло сто орґанів преси. Бібліотека має пять філій. Завдання бібліотеки — бути покажчиком культурних надбань українського народу й служити своїм і чужим.

Заснована еміґрантами для вшанування памяти С. Петлюри, вона й далі існує за засоби, що приходять переважно від еміґрантів зі всіх країн світу. Ці засоби, на жаль, менші, ніж потрібно. Потрібна поміч усіх Українців, що розуміють значіння бібліотеки — національно-культурної установи на чужині.

За рік 1934 видано на бібліотеку всього 10,722 франки, з яких більше ніж 8,000 пішли на оплату помешкання та його утримання. Буджет на рік 1935 складено тільки на 13,500 франків.

День смерти С. Петлюри, 25-го травня, оголошено відданим днем збірок на бібліотеку. І рада бібліотеки просить у цей день зложити датки на бібліотеку.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з пятниці (з англійською частю):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$ 2.00	One year	$ 2.00
На пів року	$ 1.25	Six months	$ 1.25
В Джерзи Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

САМІ ПЕРЕШКОДОЮ

Щоб наше життя в Америці могло далі розвиватися менше-більше нормально, для цього треба того живчика, яким є У. Н. Союз і його орґан „Свобода". Ледви чи знайдеться сьогодні якась серіозна людина, якаб цього не бачила чи цього не розуміла. Бож треба було поверх 40 років праці, щоб ту орґанізацію поставити на це передове місце. І тому вже сам національний інтерес ставить нам вимогу, щоб ту народню установу шанувати, нею дорожити та дбати про її дальший розвій.

Та отсих простих слів і тої простої справи дехто таки не хоче розуміти. І то таки в самій нашій орґанізації. Бо маємо ще між собою певне число членів старої ґенерації, які ніяк не йдуть з духом часу і не хочуть зрозуміти, що те, що було добре тому 30 чи 20 років у нашій орґанізації, сьогодні може ту орґанізацію вбити. Вони не хочуть рахуватися з ніякими обставинами, не хочуть розуміти арґументів, чому треба було ще й тим разом уводити певні реформи, не узнають ніякої державної контролі, ні цього, що сталосяб з нашою орґанізацією, якби ми не слухали знавців асекураційного діла, чи того, що нам предкладає державна контроля. Вони не беруть під увагу й того, що ми обовязані дбати не тільки про тих старих, що ще поживуть 10 чи 15 років, але й про тих, що щойно вступають до Союза, чи навіть про тих, що по них прийдуть. Ота горстка короткозорих членів наносить тепер найбільшу шкоду нашій орґанізації, бо її неопрадані нарікання чи вимоги викликують подекуди в молодшім поколінню, яке це все слухає, підозріння, що наша орґанізація дійсно когось кривдить, когось визискує і т. п.

Як хто робить таку шкідливу роботу з нерозуміння справи, то є на те орґанізаційні способи, щоб справа була відповідно вияснена писемно чи усно. Але як хто продовжує таку роботу по висненню справи, тоді вже треба визнати, що така робота не тільки шкідлива, але й злочинна, бо вона йде на шкоду цілій орґанізації, десяткам тисяч тих, що орґанізації довіряють, нею дорожать і дбають про її зріст.

Бачимо, що Америка не вийшла ще з економічної кризи. А на тім терпить і наша орґанізація, бо її членами є ті працюючі, яким кріза дається найбільше в знаки. Бачимо, що ми тратимо багато членів, що покидають орґанізацію з нужди. Це сумний факт, але так воно є всюди і є теж і в нас. Тому в такім важкім часі не наносім шкоди орґанізації ще своєю власною нерозвагою, зарозумілістю і впертістю. Памятаймо, що на ту нашу поведінку глядить наша молодь. А миж хочемо, щоб вона йшла нашими слідами.

ДІЮЧІ ПОЛІТИЧНІ ЧИННИКИ СХОДУ

(2)

Діяння й протидіяння всіх політичних сил на Сході Европи не є нині таким самим, як було перед трома роками. Переміщення точки тяжости всього ставання є зовсім видне. Але цей процес ще не закінчений. Він навіть іще не дійшов до того ступня розвою, щоб можна було предвидіти його кінцевий розвій. Все те, що нині діється на Сході, є ледво початком розвою подій у просторі між Балтійським та Чорним морем, які можуть надати тому просторови зовсім нове зовнішнє обличе. Нині ми бачимо лише, що Схід почав політично рухатись та що дотеперішні сили, які діяли в напрямі зі сходу на захід, ослабають, а їх місце займають сили, що діють у напрямку з заходу на схід і рівночасно промінюють на північ та на полудне. Вихідним пунктом тих сил є Варшава. Польща використовує ослаблене положення Московщини та пробує струсити з себе французькі впливи й позбутися празьких перепон, щоб створити над Вислою новий політичний осередок, який би опановував цілий европейський Схід. Польща, як це казав Дмовський, виграла на світовій льотерії одну ставку за одною. Чиж має Польща відповідні передумови, щоб стати великою державою? Чи може сповнитися сон Польщі про провідну ролю на Сході, а зокрема між Славянами? Варшава має сміливість відповісти на те питання потакуючо.

Цілими століттями суперечали між собою Московія й Польща. Піднесення Московії почалося разом із занепадом Польщі. Для двох славянських великих держав не було на Сході місця. Теж саме й сьогодні. У Варшаві знають, що Польща не може вдержати своїх нинішніх границь, колиб почала грозити Московії панславянськими ідеями. Большевизм тимчасово відсунув був ту ідею на дальший плян, але її не виключив зовсім від діяння. Навпаки, останні місяці показують, що та ідея посилилась та що вона, навіть у большевицькій інтерпретації, може бути небезпечна для новостворених держав.

Польща не має вибору. Вона мусить використати час, як Москва занята своїми справами на Далекому Сході, щоб у той час відсунути її зовсім з Европи. В 1918-тім році не прийшло до ніякого рішення. Створено лише провізорію. Національний хаос Сходу почав був рухатись, але цей рух застиг іще в своїх перших початках, бо сили, які взялися за те, були ще заслабі, щоб надати тому хаосови нову форму. Тонка верства застиглої ляви, під якою дальше нуртують національні пристрасти, не є така міцна, щоб запобігла вибухови. Сьогоднішній пливкий стан рівноваги можна усунути першим сильнішим потрясенням.

Можливість на здійснення польських плянів значно збільшилась у Варшаві з моментом заключення польсько-німецького порозуміння. Коли московсько-польське порозуміння розвязало Польщі руки на Сході, то польсько-німецьке порозуміння дало Польщі змогу дійсно повести свою власну заграничну політику. Таких передумов не мала Польща доти, доки почувала себе загроженою з Заходу. Коли Французи додумуються, що за німецько-польським порозумінням стоїть якийсь тайний договір, то це лише доказує, що у Франції дуже слабо розуміються на політиці і відносинах Сходу. Якраз тому, що німецько-польське порозуміння не має ніяких тайних клявзуль, має воно для Польщі неоцінену вартість. Воно не зобовязує Польщу до нічого іншого, як лише до того, щоб вона на протязі діяння порозуміння не примінювала у відношенні до Німеччини ніякої сили. Рівночасно те порозуміння дає Польщі можливість взятися за розвязку тих політичних питань, які вона дотепер занедбала тому, що всю її увагу і силу абсорбувало бажання забезпечити свої границі та зорґанізувати для того відповідну силу.

Польща мала два шляхи, якими могла здійснити свої пляни на Сході: або з Францією або проти Франції. Варшава спробувала була піти найперше першим шляхом. Він показався непрохідним. Франція, яка не розуміла загранично-політичних цілей Польщі і навіть не могла їх зрозуміти через те, що вона слабо визнається в східній політиці, добачала в польських політичних потягненнях лише спроби ослабити французьку ґеґемонію над Вислою та розвалити з таким трудом розбудовану систему французьких васалів в Европі. Великодержавне становище Польщі має в собі те, що мала антанта може розбитись, наслідком чого Румунія піддасться польським впливам; у сферу впливів Польщі попадуть теж балтійські держави. Чи могла Франція відважитися з любови до Польщі позбутись малої антанти? Так далеко французька політика не думала і тому Бенеш так легко виграв свою гру в Парижі. Франція станула по стороні загроженої малої антанти та перескочила всі підготовні стадії наближення до Московії, попадаючи через те у все сильніші противенства до Польщі.

Нині відомо у Варшаві, що великодержавність Польщі дається осягнути не разом з Францією, а якраз проти Франції. Одностороннє становище Франції за Московію та форсування східнього пакту розвіюють у цьому напрямку всякі сумніви. Становище Польщі в справі східнього пакту не подиктоване престіжовими причинами. Східній пакт противиться польським намірам на Сході і його прийняття означалоб зречення зі створення над Вислою нового східньо-европейського центру. Московія сподівається за допомогою східнього пакту так довго вдержати нинішні політичні фронти, доки вона сама не стане сильно на ноги та не буде мати змоги розпочати нову офензиву на Захід.

Отже польські цілі можна здійснити лише проти волі Франції. А чи вистарчають на це власні сили Польщі? Те питання треба заперечити. Нинішня Польща не має ані господарських ані національно-політичних основ, на яких можна би розбудувати бажану великодержавність. До того долучається ще й великий процент національних меншин, яких Польща ще й досі не приєднала до своєї державницької роботи. Польська заграничні політика недоцінює всі ті браки.

Передумови сповнення всіх тих польських плянів і цілей булиб зовсім інакші, коли би Польща могла забезпечити собі допомогу тої держави, яка таксамо заінтересована в розвязці проблем Сходу, як і сама Польща. Лише дуже мало політиків розуміють нині в Польщі, що Німеччина має на Сході такі інтереси, які цілковито не є звернені проти Польщі і її інтересів. Польські й німецькі сили в східньому просторі не потребують себе взаємно звязувати. Вони можуть у всіх справах порозумітись і йти спільно. Щойно тоді, як це стане в Польщі ясним, може мати польська боротьба за вище наведені цілі вигляди на новий успіх.

На тому закінчився цикль статтей у „Фелькішер Беобахтер". Хоч виводи автора у висновках виказують тенденцію переконування Польщі в доцільности порозуміння з Німеччиною, щоб осягнути ті цілі, які поставила собі Польща, то всежтаки вартісне є в цьому схоплення цілого положення на Сході з пташиної перспективи та ясне її представлення.

У. П., Берлін.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ЯК ВЕЛИЧАЮТЬ ВЕЛИКИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

Незадовго мають святкувати память столітніх уродин великого американського письменника-гумориста Семюела Клеменса, що писав під псевдонімом „Марк Твейн" (себто: значи два).

Між іншим у честь цього письменника мають улаштувати в Центральнім Парку в Ню Йорку перегони... жаб.

. Бо Марк Твейн написав дуже гарне гумористичне оповідання „Скачуча жаба повіту Каляверас", у котрім він описує перегони жаб.

Одна ґазета сумнівається, чи варта в цей спосіб шанувати великого американського гумориста. Чи не краще булоб, питається вона, пригадати собі слова Марка Твейна про погоду? Чи не казав він, що всі люди на погоду нарікають, але нічого в цій справі не роблять? Чи не добре було би щось у справі погоди зробити?

ПИСЬМЕННИЦТВО Й БОЖЕВІЛЛЯ.

На конвенції Американського Психіятричного Союза, що почався в вівторок у Вашинґтоні, прочитав д-р Вилієм Л. Вудс, голова психіятричного шпиталю (для душевних недуг) в Айова Сити, відчит про душевну недугу, котру називають схізофренією.

Слово „схізофренія" складається з двох грецьких слів, з котрих одно значить „розділювати", „розколювати", а друге „ум". Отже ціле слово означає недугу, яка проявляється розщіпленим розумом.

Показуючи preріжні прояви такого розщіплення розуму, прелеґент указував, що між такими признаками схізофренії є певний стиль говорення й писання. Проявляється ця недуга пушистою мовою, замилуванням до високопарних фраз. Хорі на схізофренію люблять вишукувати надзвичайні конструкції слів і небувалі описи та натикувати свою мову високо-звучними фразами. Вони не дбають за ідею, але за почування.

Виходилоб зі слів лікаря, що здорова людина висказує свої думки просто, без обиняків, звертаючися передусім до розуму, а не до почування. Отже не нам журитися, якщо ми не можемо зрозуміти замотаних фраз автора, але авторови.

ЧАС НА СТРАХ.

У вівторок на Айдабел Нешенел Бенк у Айдабел, в стейті Оклагома, напали бандити. Заграбивши в нього 5,000 долярів, вони побігли до ждучого на них авта, забравши з собою двох банкових урядовців, щоби заслонитися ними перед кулями поліції. Всіли в авто з урядовцями й стали виїжджати. Одначе заки виїхали, куля попала в плече одному бандитови. На хвилю бандит обімлів. Потім очуняв і взявся знов до авта. Поліція далі стріляла до авта. Тоді банкові урядовці почали переконувати бандитів, щоб вони піддалися. По якімсь часі це їм удалося. Клопіт був тільки в тому, як це зробити, коли поліція до них стріляла. Один банковий урядовець згодився все полагодити. Він став вимахувати з авта хустиною, хоч поліція могла взяти це за спробу стріляти. Як припинилася стрілянина, вони вийшли з піднятими руками. „Щойно тоді", говорив банковий урядник, „мене зняв страх!"

ХВИЛЯ СТРАХУ ЯК НАЦІОНАЛЬНА ПРИЗНАКА.

Один психольоґ, що розсліджував ріжницю між національною вдачею ріжних народів, каже, що Французи ріжняться від Англійців різко щодо хвилини, коли їх нападає страх.

Ілюструє він цю ріжницю власною пригодою. Їхав він у горах Піринеях почтовим диліжансом з двома Анґлійцями й двома Французами. Попали на місце, де дорога була підмита дощами, і диліжанс почав котитись по узбочі гори. Всім грозила загибіль. Всі зрозуміли небезпеку. Одначе тоді, як Анґлійці звалили ввесь свій тягар на один бік воза, щоби не дати йому перевернутись, Французи так розгубилися серед своїх почувань, що вони якраз натискали на другий бік воза й мало що самі його не перевернули.

Вийшли щасливо з пригоди, виїхали на добру дорогу й за годину заїхали до коршми. Тут Французи преспокійно, неначеб вони ніякої пригоди не переживали, висіли й стали заїдати й запивати. Зате Англійці, що в часі пригоди були преспокійні, були такі поденервовані, що ні їсти ні пити не могли: вони аж тепер переживали ввесь страх від пригоди.

В. Будзиновський.

РОДИМИЙ КРАЮ, СЕЛО РОДИМЕ!

(1)

Свій дитячий вік Юрко Березич звікував на східній окраїні австрійської Галичини, в селі Дидня, де батько Юрка був учителем. Як на народнього учителя, не зле було там старому Березичеви. Та він був, як в старостві казали, „неспокійний дух", бо громадянам піддав гадку заснувати в селі читальню. Так доніс до староства сільський Жид, арендар вишинку горівки, себто коршмар. За такий злочин краєва шкільна влада перенесла Березича на західню, себто чисто польську окраїну австрійської Ґаліції.

Юрко Березич одідичив по батькови замилування до нижчої педаґоґії. Одідичив з конечности, бо предмети, якими школярів мальтретувала ґімназія, головно латина і грека, Юркови ніяк не лізли в голову. Пішов до вчительської семинарії. З патріотизму батько вислав його до Львова, де була бодай утраквістична, польсько-українська вчительська семинарія.

Хоч Юрко ще не мав нагоди бунтувати хлопів, щоби засновували читальні, краєва рада шкільна не забула, бо мала в актах, що його батько був також революціонером. Щоби молодий Березич не мав нагоди ступати слідами свого батька, Юркови по скінченню школи дали посаду вчителя в польськім селі, недалеко Ряшева. Хоч з тяжким серцем, Юрко пішов, ради хліба.

Два роки перебанував Юрко на тім засланню між Мазурами. По двох роках поїхав до Львова здавати кваліфікаційний іспит. Здав його і коли прийшли ферії, лишився у Львові, закватирувався у батьків свого приятеля, також народнього вчителя.

Сидить він одного вечора при відчиненім вікні. В сусідній хаті обізвався фортепян. По хвилі Юрко почув дует в супроводі фортепяна. Йому стали мурашки бігати по спині. Він затрусився, бо саме в хвили, коли йому пригадалося його родинне село Дидня, пара голосів співала звісну йому пісню:

„Родимий краю, село родиме! Вас я витаю, місця любимі: зелені ниви, ліси, могили, щасливі з вами дні ми уплили".

По лиці Юрка покотилися сльози. Співанки замовкли, та Дидня з перед духових очей Юрка не вступалася.

— Чи в тій Дидні вербові сопілки пастухів ще й нині видають такі ангельські тони, як се було тоді, коли я з тими пастухами бавився на вигоні? — думав Юрко.

— Чи там над потоком росте ще той розкішний верболоз? Чи на його березі ще шумить буйний очерет? Чи филює ще буйна трава, вишивана рябим, світлим квітом?

— Давно я вас покинув, мої любі чуда! Покинув я тебе, мій ти гарний раю! Чому я не лишився там, бідним, невченим пастухом?! Я був щасливіший, коли тих пару років прислухувався, як в саді щебечуть пташенята, як в потічку муркотить вода, коли пив жерельну воду. Там і простий харч пастуха смакував мені ліпше, як тепер панська кухня.

Ось такі міркування, викликані піснею „Родимий Краю", розбудили в душі Юрка горяче бажання поїхати до рідного села. Хотів ще раз побачити сей свій рай з дитячих літ. Хотів свою душу викупати в живім сяєві сонця, напоїти очи видом таких чудес натури, яких нема ніде в всвіті, тільки там, в тім любім селі, в тій закутині неба на землі.

— Їду! — сказав до себе голосно. — Невідклично їду. Завтра рано, поїздом, в годині девятій трицять мінут рано.

У Львові вже був трамвай, Очевидно, лиш кінний, бо про електричні трамваї тоді ще ніхто не мріяв. Трамвай мав тоді дві кляси. Першу з плюшовими, волосінням напиханими подушками на лавках, і другу — з голими деревляними лавками. В першій клясі секція коштувала чотири крайцарі, в другій тільки три.

Юрко вистрибнув з хати і пустився до трамваю бігцем, бо потерпав, що спізниться до поїзду. Біг жваво, веселий був, неначе відроджений. По дорозі розтручував людей, бо пхалися йому під ноги і спиняли його, неначе нарошно хотіли, щоби він спізнився.

— Пощо на світі така сила людей? — думав Юрко, штовхнувши собою якусь бабу, що троха не впала. — Не шкодило би, як би яка холера видушила половину народу, а бодай третину. Нема то, як село! Там свобода, там життя! Буває, ідеш полем, або левадою, як пустинею. І на лік не побачиш людського сотворіння. А тут, що хвилі стане хтось муром перед твоїм носом. Обійдеш одну заставу, зараз попадеш на другу, трету.

— Чи ти сліпий?! — крикнула якась баба, котрій з горшка хлюснула сметана, бо трутив її Юрко, пропихаючися між нею і муром.

— Буває, що цілий гурток свинтухів стоїть на середині тротоару, далі вередував Юрко в душі. — Стоять і балакають. Ти оминай їх. Скач з тротоару в купу болота на вулиці. А скажи таким людям що, хоч би дуже делікатно, приміром, що вони безроги, то засиплять тебе простацькими лайками...

Нарешті Юрко прибіг до трамваєвої стації. Скочив на плятформу другої кляси. Хотів увійти до середини, та годі було, бо там люди вже душилися як оселедці в бочці. На плятформі не було ліпше. Там зглотилися 13 осіб, хоч припис позволяв лиш 7 особам стояти на плятформі. Робітники, Жиди, перекупки, всі душилися, душили інших, кляли і матіркували. Бідний був той, що на ногах мав нагнітки!

В тій збитій тісно купі народу Юрко вертівся якось так, що проглотився до середини трамваю. Зараз хотів назад втекти на плятформу, та годі було. І рушитися не міг. Неодин мав такі наміри, як Юрко, бо добивала їх люлька одного пасажира.

Пасажир виймив люльку вже напхану і запалив її старосвітським сірником. Правдивим сірником, бо головка була з сірки. Ті сірники були дешевші, як фосфорові; ще дешевші, як „швецькі", які що лиш зачали входити в моду.

Була хвиля, що горіюча сірка заперла віддих всім в трамваю. І Юрко пару секунд душився. На панка перші всіли перекупки. Одна замітила, цілком не тихо і не лагідно:

— Чорт надніс його з таким кадилом! Де він в сих часах роздобув такі сірники?

— Пусте, сірники, — сказала друга. — Засмерділо, тай розійшлося. За те своєю люлькою він нам тут доїде кінця. Звідси хіба живі не вийдемо. Подушить нас!

— Він чемерицю курить, чи що за нужду, — додала трета. — Бо...

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

Закликаємо всіх своїх читачів і прихильників складати пожертви на Український Дім у Празі. Музей Визвольної Боротьби України святкує в цьому році ювилей свого першого десятиліття. Повинністю всього українського громадянства є відгукнутися на цю видатну культурну подію своїми пожертвами на Український Дім для Музею. Хто скільки може, але всі дадуть Музееви свій ювилейний дар і тим способом візьмуть участь у великому національному святі. Пожертви посилати на адресу п. Директора Музею, проф. Д. Антоновича:

Prof. D. ANTONOVYC, PRAHA-Nusle, 245, Czechoslovakia.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вже вийшла з друку книжка Осипа Турянського!

Довго й нетерпеливо вижидана книжка „Заблукані тіни" вийшла вже з друку і знаходиться під цю пору в палітурні. Починаючи з наступного четверга, буде накладня висилати готові примірники передплатникам та пустить їх на книжковий ринок у Злучених Державах і Канаді. Передплатники, що замовили книжку, дістануть її при кінці цього тижня і в наступних днях по заплаченню $2.00 і кілька центів почтової оплати (C. O. D.). Предплатникам, що зложили ціну згори, буде книжка доручена без ніякої доплати.

Остаточний випуск книжки припізнився з цієї причини, що наслідком неповного числа вимаганих замовлень мусів накладець забезпечити заздалегідь потрібний збут книжки через відповідні аґенції в Америці й Канаді. На цю бизнесову комбінацію пішла накладня тому, що бажала знати, скільки прийдеться друкувати примірників взагалі. Це було вияснене директором у письмі до наших часописів з одночасним проханням вибачити оцю конечну проволоку.

А. Микитяк.

ДЖОЛІЄТ, ІЛЛ.

З вистави Українського Мистецтва у Шікаґо.

Виставка Українського Народного Мистецтва, яку уладили гр. Кочани в днях 20—21 квітня у Шікаґо, принесла доходу $52. До того долучено ще як окрему жертву від гр. Л. і Т. Тягнибік в сумі $5 і від О. Кочана $1. Разом вислано $58 до Праги на будову Музею.

Всякі видатки покрили Кочани, як також організації, що помагали при уладженні вистави: п. Ол. Шаповал, пані Е. Запорожець, пані К. Доманчук та д-р Дебавка. Вистава показує, що й по інших місцевостях можна влаштовувати такі вистави на ціль Музею у Празі та при малих датках за вступ можна легко зібрати більшу суму гроша на Музей.

Осип Кочан.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Комунікат.

На довірочних нарадах, що в них 20-го квітня ц. р. взяли участь представники головної команди „Чорноморських Січей" і головної управи О. Д. В. У. під моїм головуванням, розглянено подрібно всі справи, що торкаються взаємовідносин обох організацій, і устійнено, що для посилення й зцілення націоналістичного руху в Злучених Державах необхідно встановити тісну співпрацю між обома організаціями.

Я, як представник Організації Українських Націоналістів, витаю цей гарний і для дальшого поглиблення націоналістичного руху дуже корисний почин та водночас вірю, що після кількакратних невдалих спроб роблених у цьому напрямі, тепер уже остаточно справу тісної співпраці обидвох організацій не тільки формально але й практично завершено як вислід здорових націоналістичних вартостей обох організацій.

Ищучи назустріч бажанням вище згаданих представників, я з уповноваження проводу організації Українських Націоналістів встановляю одно керівне тіло для порядкування всіми організаційними справами обох організацій. Це керівне тіло, що його творять голови й секретарі обох організацій, є одночас оформленою ланкою в одному націоналістичному центрі на Злучені Держави, Канаду й Південну Америку, що підпорядковується проводові Організації Українських Націоналістів з полк. Коновальцем на чолі.

Ню Йорк, 25. квітня 1935 р.

Омелян Грибівський, в. р.

Дмитро Білецький, в. р., пол. комендант Чорном. Січей;

Григорій Герман, в. р., голова центр. управи ОДВУ

Іван Харамбура, в. р., секретар центр. управи.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

КЛІВЛЕНД, О. Сестр. Неп. Зач. Пр. Діви Марії, від. 112, подає до відома всім своїм членицям, що місячні збори відбудуться в неділю, 19. травня, зараз по Богослуженню, в галі церковній на Калидж вул. Просимо всіх явитись на ці збори і вирівнати свої залеглости. Довгуючі, коли не заплатять свого довгу, будуть суспендовані. — Марія Розоміло, предс.; Параня Різун, кас.; Катерина Габрівська, секр.

ТОЛІДО, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 165, повідомляє своїх членів, що звичані збори відбудуться в неділю, 19. травня, в годині 3-тій пополудні, в „Інтернешіонал Інститут, Й. В. К. А. Білдинг", при Джеферсон і Одинайцятій вул. Обовязком кождого члена є прибути на збори, бо маємо важні справи до полагодження. — Михайло Ковалисько, предс.; Михайло Білан, кас.; Марія Корнова, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Відділ 220 повідомляє своїх членів і членицьм, що місячні збори відбудуться в неділю, 19. травня, в годині 12-тій, в церковній галі на Семій вулиці. Просимо всіх членів і члениць прибути на означений час, бо є багато справ до полагодження. Прошу членів і члениць, котрі платять поза зборами, щоб відносилися до секретаря на адресу: Michael Dutchak, 1302 Cornell St., Scranton, Pa.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 137, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 19. травня, в годині 2-гій пополудні, в галі парохіяльній. Просимо всіх членів прибути на ці збори, бо буде багато справ до полагодження. Котрий член не прийде на ті збори, щоб опісля не нарікав, що мовляв, я на зборах не був і такої ухвали не можу приняти. Треба памятати, що ухвалу роблять ті, котрі приходять на збори, а ті, що не приходять, мусять тій увалі повинуватись. Довгуючих членів просимо вирівнати свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Мирон Загоройко, предс.; Іван Терлецький, кас.; Михайло Колодруб, секр.

БОФАЛО, Н. Й. Подаємо до відома членам Тов. ім. Івана Франка від. 299, що місячні збори відбудуться в неділю, 19-го травня, в годині 12:30 пополудні. На ці збори обовязково мають явитись всі члени, бо є багато справ до полагодження. З неприявніми членами поступиться після статута. — Я. Коваль, предс.; І. Сидорович, фін. секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Сестр. Любов, від. 37, повідомляє своїх члениць що місячні збори відбудуться в неділю, 19 травня, в годині 2:30 пополудні, в У. Н. Домі, 214 Фултон вул. Просимо всіх члениць прибути на ці збори, бо є важна справа балю. Довгуючі члениці мають вирівнати свою залеглість, бо в противнім разі будуть суспендовані Ще раз пригадуємо про виміну грамот і взиваємо тих члениць, котрі не сплачують довгу до У. Н. Союза, ані проценту, щоб прийшли на збори і сказали, чи будуть платити чи ні. — Анна Пограничча, предс.; Анастасія Огар, кас.; Е. Кодаш, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 19. травня, в годині 2:30 пополудні, в гали церковній. На збори мають явитись всі члени, бо є важні справи до полагодження. Напоминаємо строго довгуючих членів, щоб сплатили свою належитість, бо інакше будуть цього місяця суспендовані. Пригадуємо тим членам і членицям, котрі ще не виміняли своїх грамот, щоб цього місяця принесли на збори старі грамоти, бо вже короткий час остається для виміни. Будемо принимати нових членів без оплати вступного і лікарської оплати. Член, котрий приведе нових членів, дістане нагороду за кождого члена. — І. Маркович, секр.

ВІДОЗВА МАКСИМА СЛИВКИ ДО ВСІХ ХРЕЩЕНИХ УКРАЇНЦІВ І УКРАЇНОК.

П. Т. Читачу!

Лагодишся читати мою відозву? Еге?...

Почекай!... Перше треба виконати мою вимогу. А вимога ось яка:

Перед читанням цієї відозви кожний чоловік чи жінка, старий чи малий, кожний, кажу, мусить намацати в своїй кишені (щоб не сталася якась халепа, підкреслюю — лише в **своїй кишені!**) якусь грошову одиницю: корону, злотого, лева, франка, марку, а як комусь пощастить — то хочби і якогось там таляра . . .

Тих, що їм не вдалося нічого намацати, прошу відкласти відозву нечитаною... Прочитаєте її іншим разом, коли таки намацаєте щось із названих валют.

Тих же, що намацали якийсь державний знак, прошу зараз же заслати його повністю на адресу:

Prof. D. ANTONOVYC, Praha-Nusle, 245, Czechoslovakia.

— Готово?! На квіті почтова печатка і підпис урядовця в порядку?

А тепер прошу ласкаво до читання: „До Вас, як до Українців, звертається з оцим закликом" Максим Сливка. Звертається й просить:

Зробимо в Европі хоч одно красне діло — збудуємо (для себе!) Український Дім у Празі.

Доста нам байдужности! Чуєте?... Станьмо в міцну лаву проти ворогів Батьківщини!

— Деж ті вороги? — питаєте.

— Таж першими ворогами України є ті зпоміж нас, що не післали ще своєї пожертви на Український Дім у Празі й не дали ювилейного дару Музеєви Визвольної Боротьби України.

Максим Сливка.

ЗДОРОВЛЯ ДІТЕЙ.

(Подав Джан Л. Райс, комісар здоровля міста Ню Йорку).

Здорова дитина є весела, а веселі діти розвеселяють дім. Коли травень призначено місяцем здоровля дитини, то розсудна та дбайлива матір подбає, щоби крім того кожний місяць був місяцем здоровля її дитини. Це по правді не є великий труд, а тільки трохи уваги та досить хлопського розуму.

Достаточно свіжого повітря і сонця, правильне харчування, досить спання та тілесних вправ, однак усе те получене з чистотою, звичайно означає здоровля для дитини. Кожну маленьку дитину повинно віддавати лікарським оглядинам кожного місяця. Це є найкраще та найдешевше забезпечення проти недуги. Дитині треба перевести застрикування проти дифтерії по шістьох місяцях її життя, а щеплення віспи по першім році життя.

Лікар означить, як часто дитину треба кормити та в яких годинах. Тільки лікар повинен приписати правильне харчування дитини, на випадок, коли матір не може її кормити своїми грудьми. В дійсности більшість матерей можуть і повинні кормити дітей своїми грудьми, бодай хоч якийсь протяг часу. Є це важне тому, бо підчас такого плекання дитина набирає певної охорони проти дифтерії.

Дуже багато матерей слухають порад сусідів та приятелів відносно виховання та плекання дітей. У багатьох випадках такі поради не мають значіння та можуть більше пошкодити, ніж помогти. Звертаючись тільки до лікаря по вказівки у справах здоровля, та виконуючи їх, така мати не тільки віддасть дорогоцінні прислуги своїй дитині, але й сама буде вдоволена та спокійна на сумлінню.

У пізніших роках треба дитину віддавати лікарським оглядинам періодично, як теж правильно заходити до дентиста.

Хто бажає дістати, розуміється безплатно, більше інформацій щодо здоровля дітей, хай пише на понижчу адресу, жадаючи десять брошурок на тему здоровля дітей, долучуючи два три-центові почтові значки на оплату. Адресувати так: Department of Health, Room 709, 139 Centre Street, New York City.

ФЛІС.

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

АЛЕНТАВН, ПА.

Повідомляємо членів відділів 147 і 151 **У. Н. Союза, що спільні збори** тих двох відділів відбудуться **дня 19 травня** 1935 року, в годині 1-шій пополудні у парохіяльній галі під ч. 803 Фронт вулиця, Алентавн, Па. Просимо всіх членів прибути на збори, бо буде важна справа. Передовсім просимо нашу молодь, щоб вона теж прибула.

На цих зборах будемо мати нагоду вислухати пояснення у справі У. Н. Союза, які подасть нам головний фінансовий секретар-касієр, **п. Р. Слободян.** Просимо всіх членів обидвох відділів, котрі ще не виміняли своїх грамот зі старого до нового роду обезпечення, щоб прийшли на ті збори й довідалися від головного урядника про всі не зрозумілі їм справи при виміні грамот.

Павло Лагоцький, секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ТРЕБА ЛИСТІВ З УКРАЇНИ.

Подаю, що треба листів, писаних з України під Советами про голод, терор, висилання наших селян та робітників на Сибір, Соловецькі острови і т. п. Ці листи можуть бути ужиті для поширення правдивих відомостей, одержаних від селян та робітників із совєтського „раю". Назвиська тих, що з „раю". Назвища тих, що одержали листи, будуть задержані в тайні. Також власники листів зможуть ті листи одержати назад. В Бостоні, Масс., є американське товариство, яке заінтересувалося подібними листами. Отже є нагода виявити дальші документи про визиск і гноблення України. Хто має такі листи, прошу слати їх на таку адресу:

Rev. Fr. Zelechivsky,
74 Highland St., Boston, Mass.

ВІДОЗВА ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА ТОВСТЕНЬКЕ, ПОВІТ КОПИЧИНЦІ, ГАЛИЧИНА.

На днях надійшов з рідного села лист, у якім пишуть нам наші браття, що вже 20 років коморують з читальнею і тиняються по ріжних хатах, з інші села величаються своїми величавими народніми святинями.

Щоб удержати нашу молодь при собі й нашім національнім ідеалі, треба мати в селі свій Народній Дім. Затяжка це справа для самих братів у рідному селі. Та вони рахують на поміч зза океану.

Ми не можемо відмовитися від такої помочі. Тому приступаємо тут до збірки, подаючи до відома, що вже зложили на ту ціль: Й. Березіцький $15; В. Березіцький $10; О Рекрут $10, В. Рекрут $5. Разом $40. А тепер ждемо на жертви інших односельчан з Товстенького і наших братів зі сусідніх сіл. Жертви просимо слати до краю на руки Івана Сороківського, сина Антона, а в Америці на такі адреси:

J. Berezicki,
106 Kensington St.,
New Haven, Conn.

або:

O. Rekrut,
24 Bishop St., Providence, R. I.

Оті особи комітет уповажнив до збірки. Гроші будуть вислані до краю через Обєднання, а жертводавці будуть оголошені в часописах.

Й. Березіцький.

ПРОГРАМА КОНВЕНЦІЇ СОЮЗА УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Уже недовгий час ділить нас від конвенції Союза Українок Америки, яка має відбутися в днях 24-25-26-го травня в Ню Йорку.

Тому хочемо поінформувати наше жіноцтво про програму конвенції, а заразом бажалиб ми піднести, що повинно бути зроблене.

До цього часу зголосилися коло 40 делеґаток, але зголошення далі напливають. З листів відділів до централі довідуємося, що деякі з них не висилають делеґаток через ріжні місцеві непорозуміння.

Просимо ті відділи, щоб таки вислали свої делеґатки, а на конвенції або по ній дасться все те поправити.

Подаємо, що головна управа висилає кождій делеґатці карту вступу на конвенцію. Цю карту має делеґатка привезти з собою і предложити її на початку конвенції провірочній комісії.

Повідомляємо далі, що конвенційний комітет вибрав зпоміж себе гостинний комітет, що має занятись делеґатками і примістити їх в Y.W.C.A., чи в приватних домах.

Порядок конвенції С. У. А.

Перший день, 24. травня 1935 р. Конвенція розпічнеться точно в годині 1-шій зполудня.

I. Голова С. У. А., пані Анета Кмець, покличе присутніх відспівати американський і український гимн. Потім представить голову конвенційного комітету, паню Марію Ленчук, котра відкриє конвенцію вступним словом.
II. Вибір президії.
III. Вибір комісій.
IV. Промова голови С. У. А.
V. Надіслані привіти.
VI. Привіти і звіти делеґаток С. У. А.

По нарадах відбудеться перекуска в Українськім Демократичнім Клюбі в Ню Йорку.

Другий день, 25. травня. В годині 9. рано відправиться в укр. гр.-кат. церкві св. Юрія при 7-мій улиці в Ню Йорку Служба Божа за здоровля члениць С. У. А., а потім панахида за помершї члениці.

Наради розпічнуться в годині 10-тій рано в У. Н. Домі.

I. Відчитання рефератів:

а) Національне освідомлення матерей і виховання молоді (А. Рибакова).
б) Жінка і будучність нації (П. Гаврилів).
в) Жінка й українське народне мистецтво (П. Авраменко).

II. Дискусія і резолюції.

Перерва на обід.

I. **Реферати:**
а) Як приєднати молодь до С. У. А. (Олеся Кінаш).
б) Завдання й обовязки жіноцтва, зорганізованого при С. У. А. (А. Вагнер).
в) Десятиліття праця С. У. А. (Стефа Абрагамовська).
II. Дискусія над рефератами і резолюції.
III. Звіт головної управи С. У. А.
IV. Звіти двох комітетів при С. У. А. (мистецького і допомогового.
V. Дискусія над звітами.
VI. Уступлення старого уряду.

Спільна вечеря в George Washington гостинниці в годині 7.30 вечором.

Третій день, 26-го травня. Наради зачнуться в годині 10-тій рано. Присутні будуть тільки делеґатки і члениці С. У. А.

I. Вибір нового уряду.
II. Звіти комісій.
III. Дискусія.
IV. Внески і запити.
V. Закриття конвенції.

Ювилейний концерт в год. 4. в У. Н. Домі.

На конвенцію буде теж вільний вступ для гостей, якщо бажаючі ні буди зголоситися по перепустку до канцелярії С. У. А., 217 East 6th St., N. Y. C. (кождого вечора від 20. до 23. травня).

Підчас конвенції буде влаштована вистава українського народного мистецтва, де делеґатки могтимуть оглянути експонати, які були виставлені на Світовій Виставі, а які спроваджено з краю.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ С. У. А.:

Анастасія Вагнер, секр.

UKRAINIAN WEEKLY

(Concluded)

UNITY AND COOPERATION HAVE HELPED US SUCCEED

Well, here we are again — but this time it is not to be a tale of woe but of achievement! As the year of 1934 silently faded from view so did the worthless habits which the members of the "Dramatic Circle of Taras Shevchenko," situated at 23rd and Brown streets had dwindled into, and in its stead there is ambition and enthusiasm but most important of all cooperation. But, let me commence at the beginning:—

For ten years previous to the year of 1934 the Dramatic Circle was one which was an honor to participate. Although the organization had existed throughout the entire year of 1934, extremely active work was not really accomplished.

With the coming of the New Year, President Peter Zaharchuk called a meeting for the election of new officers. The day of the meeting rolled along and with it the members at the time specified. Each one entered the room undeniably depressed—their enthusiasm was gone, also the urgent desire to accomplish something—but not for long. After the meeting was well on its way, Mr. Sarchynsky (one of the organization's first and most active members) asked permission to express his opinion regarding the organization. He expressively informed the members that the organizer of the Dramatic Circle was Mr. Marko Sogan. How arduously he and the previous members had worked to keep themselves organized, how difficult it was to convince them that without cooperation the organization would not exist—to work along with one another and that success came with hard work and not mere indolence. They had striven to make a name for themselves and it was only through unity and cooperation as well as patience and much struggling that they had succeeded and now that it was entirely up to the younger generation to proceed; yet they were failing. They were giving up with little effort on their part, giving up what had required 10 years of laborious work to achieve. We lacked the spirit of our organizers and didn't have the initiative to finish what they had started, we were admitting defeat before we had begun. He then plainly stated that there were only two courses we could choose from—either to give up entirely, reorganize our Dramatic Circle and make it one of as high standing as the previous one—or better.

Everyone was amazed at the startling veracious revelation—their hearts and souls were touched by his speech. No one uttered a word for a few minutes. Then they argued: No! they couldn't give up, they were Ukrainians, they must cooperate and help one another. Why they were like brothers and sisters—they just couldn't drift apart now. Eventually, they decided to reorganize, this time with munificent enthusiasm. Who was going to bar their way to success? Who was trying to break them apart? No one—that is why they decided to go on from where they had left off and continue along the road to success.

To prove that our hearts and souls were in our organization the Dramatic Circle sponsored a rather difficult play called, "Nich Pid Ivana Kupala" on April 6th and came through with flying colors. As we are but amateur actors and actresses everyone was undoubtedly amazed at our good work—they didn't think we were capable of producing such a difficult play. Each individual did his part, but we must admit that our patience and encouraging director Mr. Cerkowsky and our singing master Mr. Kelechava as well as our President Mr. Sarchynsky and Treasurer Miss Pearl Cherkis worked narder than the rest. We are quite sure if it had not been for their confidence and understanding we would have been lost.

So you see, this was our tale of woe. Whom shall we blame for our indolence and lack of unity and cooperation? Surely not our officers as they did all that was in their power to arouse interest in our members. President Peter Zaharchuk, a young enthusiastic and well-known artist had only one aim in his heart—to keep our Ukrainian youth together, and thought little of the hardships and struggles that he was compelled to experience to reach nis goal. Also our tireless and ambitious Vice-President Miss Cecilia Chawluk as well as Secretary Miss Mary Yasklw and Treasurer Miss Virginian Koenij. Our officers were not to blame—they did their share and depended upon us to do ours, but we failed THEN—but not NOW!

Let this article prove to you that the Ukrainians CAN cooperate if they but try and that cooperation and unity shall always me our goal. You'll hear from us again—soon!

Miss MARIE KUNYCZKA,
Sec'y of the Dramatic Circle
of Taras Shevchenko of 23rd
and Brown Streets.

THE PEN PAL COLUMN

Letters have been coming in in unusual numbers, folks, and I am glad to see that the warm weather hasn't effected anyone... yet. At this time last year so many of you were afflicted with "spring fever" that The Pal Column almost "died." Here's hoping that the letters keep pouring in.

Incidentally, although it is not my intention to discourage the chain-letter, several complaints have come in regarding this. The chain-letter fad has hit the whole country and I, myself, have received thirty-three of them. If any person listed in this Column receives any chain-letters he or she can simply ignore them (especially the "send-a-dime" chain-letter). I would not advise this Column's readers to take the chain-letters seriously. I recommend the waste basket for such letters. See current newspapers for further information about the chain-letter fad.

Coincidently, five members of a girls' club in Rochester, N. Y., have written in for Pals. As this is the first time in the Column's history that almost an entire club's members have written for Pen Pals at one time, I thought it wouldn't be a bad idea to tell something here about this club. I therefore wrote to one of the club members for information and received the following:

"The name of our club is the 'Ukrainian Sewing Adventurers Club.' You'll notice that by taking each first letter of the words in our club name you get 'U. S. A.' We have seven members and meet at a different members' homes every first Thursday of the month. We celebrated our first anniversary last March. We do quite a bit of traveling and everywhere we go we take our sewing along with us, thus explaining why we call ourselves 'adventure girls.'"

The names and addresses of the "U. S. A. Club" members will be found in the list below, together with the names and addresses of other people who want to hear from you:

Miss ANNE POLYWKA, 40 Lowell St., Rochester, N. Y., is 5 ft. 4 in. tall, has brown hair and brown eyes. Anne attends Washington High School and she likes dancing, swimming, sewing and reading. She collects photographs of radio and motion picture stars, too. Anne would like to hear from girls of any age and is willing to exchange pictures. U. S. A. Club member. Age 15.

Mis HELEN MACK, 272 Baden St., Rochester, N. Y., is 5 ft. 3 in. tall, weighs 110½ lbs., has blonde wavy hair and greenish brown eyes. Helen attends Washington High School and her interests are swimming, skating, dancing and sewing (Ukrainian). She would like to hear from boys and girls and is not particular about ages. Helen will exchange photographs with the first 4 Pen Pals who write to her. U. S. A. Club member. Age 15.

Miss STELLA PRYSTAYKO, 11 Gorham St., Rochester, N. Y., is 5 ft. 4 in. tall, has blonde hair and greenish blue eyes. Stella attends Washington High School. She likes swimming, dancing, skating and reading. Stella would like to hear from girls who are near her age. She will exchange photographs. U. S. A. Club member. Age 15.

Miss MARY BLAKY, 137 Frederick Park, Rochester, N. Y., is 5 ft. 1 in. tall, weighs 114 lbs., has blonde hair and brown eyes. Mary's hobby is embroidering (Ukrainian) and she likes hiking, swimming, tennis and skating. She attends Washington High School. Mary would like to receive letters from both the boys and the girls and guarantees to answer all letters. She will exchange snapshots with anyone who is interested. U. S. A. Club member. Age 16.

Miss ROSALIE WITKOWICH, 357 East 71st St., New York City, is 5 ft. 6 in. tall, has blonde hair and green-blue eyes. Rosalie's favorite sports are skating, and swimming; she also likes to read novels and dance. She says that she often goes to Central Park with a few girl-friends to dance, Central Park being a popular dancing center. Rosalie attends Julian Richman High School. She will appreciate letters from both sexes and guarantees an answer to every letter. Age 16.

Miss ANASTASIA ZASLASKY, 49 N. Pleasant St., Taunton, Mass., is 5 ft. 4 in. tall, weighs 116 lbs. has red hair and dark brown eyes. Anastasia, who is a Ukrainian, likes all sports and enjoys dancing. She has played a mandolin and likes it very much. Anastasia still attends high school and has hopes of continuing her education in college. She wants to hear from boys and girls who will be faithful Pen Pals. Age 17.

Miss ANN SOKACH, Box 45, Middle Grove, N. Y., is 5 ft. 2½ in. tall, weighs 118 lbs., has grayish brown eyes and light brown hair. Ann's favorite sports are tennis, swimming, horse-back riding and dancing. Although Ann is of Ukrainian nationality she lives in a town where there are many Irish people. She would like to hear from Ukrainian boys and girls and promises to answer all letters promptly. Age 18.

Miss STEFFI OLEAR, 2 Terrace Boulevard, Depew, N. Y., is 5 ft. 4 in. tall, weighs 105 lbs., has blonde hair and blue eyes. Steffi operates a beauty shoppe. She is fond of American and Ukrainian dancing, skating and all outdoor sports. Steffi wants to hear from both the boys and the girls and adds that she'll be a faithful Pen Pal. Age 18.

Miss ANNA KOHUT, Box 81, Allamuchy, N. J., is 5 ft. 4 in. tall, weighs 120 lbs., has what she calls "mud-blonde" hair and blue eyes. Anna is a Ukrainian. She hasn't done much traveling and therefore would like to hear from those Pen Pals who have. She will answer all letters. Age 19.

Miss MARY-JAYNE PROKOP, 1428 Salt Spring Road, Youngstown, Ohio, is 5 ft. 3 in. hall, has dark hair, dark brown eyes and a medium complexion. Mary-Payne's favorite pastime is dancing and she has won several dancing prizes. Being of Ukrainian nationality, Mary-Jayne's favorite pastime is danc-Ukrainians and their activities. Mary-Jayne, whose nickname is "Smiles", promises to answer all letters promptly. Age 20.

JOHN HAWRYLAK, 95 N. 7th St., Hudson, N. Y., is 5 ft. 11 in. tall, weighs 175 lbs. and has brown hair. John enjoys all kinds of sports and is interested in antiques. John likes to ride the motorcycle. He collects stamps, coins, and European paper money. John was in Europe 8 years and will tell his Pen Pals about the Ukrainians under Polish (mis)rule. He is willing to correspond in either the English or Ukrainian languages and would like to know the nationalities of those Pen Pals who intend to write to him. John wants letters from both the boys and the girls. Age 21.

Miss MARY DALE CHORT, Central Ave., Lancaster, N. Y., is 5 ft. 4 in. tall, weighs 114 lbs., has blonde hair and blue eyes. Mary-Dale is interested in practically everything. She wants to hear from both the boys and the girls and will answer all letters. Age 21.

Miss MARY FEDERATION, 11 Gorham St., Rochester, N. Y., is 5 ft. 6 in. tall, has brunette hair and brown eyes. Mary's hobbies are tennis, golf, swimming and ice skating. She would like to hear from boys and girls from all over the country, especiall from out West. Mary will exchange snapshots. She is a U. S. A. Club member.

THEODORE LUTWINIAK, 172 Pavonia Ave., Jersey City, N. J., is 5 ft. 8½ in. tall, weighs 140 lbs., has red hair and hazel eyes. Theodore, or Ted, would like to hear from Pen Pals residing outside of the United States. He would also like to hear from stamp collectors over 18 years of age who live in the United States. Ted's main interest at the present time is stamp collecting and he will appreciate letters from other stamp collectors. He will answer all letters and invites both sexes to write.

When writing to The Pen Pal Column be sure to address your cards and letters to

THEODORE LUTWINIAK,
81-83 Grand Street,
Jersey City, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ВІСТИ З СІЧОВОГО БАЗАРУ „СУРМА"

103 АВЕНЮ А, НЮ ЙОРК.

По короткій перерві відновлено наново Радіо програму Сурми. Тепер програма буде відбуватися кождої суботи пополудні від години 3-тої до пів четвертої зі стації WHOM 1450 Кс.

Перенесено на суботу тому, що мало хто з наших працює в суботу, а діти також вільні від школи і церкви, тому всі можуть слухати програми, як лиш захочуть.

Програми дальше будуть ріжнородні, як доси. Концерти, скечі, діточі і т. п. Кождої суботи інша програма, інші люди на програмі. Всі програми уважно опрацьовані, щоб задоволити слухачів.

Також приготовляємо плян контесту на радіо дооколичних громад, як це було 1929 року, з виїмком, що тепер участь в контесті можуть брати не лиш хори, але і орхестри, солісти на інструментах, співаки, куплетисти і т. д.

Стація WHOM має два передачні студія в Ню Йорку і в Джерзи Сіти. Учасники контесту будуть передавати свої програми де їм ближче дістатися.

Охочі до контесту вже можуть тепер голоситись до Сурми, щоб дістати день на програму.

Слідуюча програма буде в суботу, 18-го травня, в годин 3-тій пополудні. Грати буде українська симфонічна орхестра з Ню Йорку.

Сільська дівчина вибралася перший раз до міста. Тут хотіла відвідати свого нареченого, що служив при війську. Сказали їй, щоби сідала на трамвай. Прийшов кондуктор і питається:

— Куди?

— Або я мушу це вам сказати?

Кондуктор: Певно!

Дівчина: Я їду до мого нареченого, що служить при війську.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ПІТСБУРҐ, ПА.

З фонду о. Стефановича на Рідну Школу.

Нижче підписані, як зарядці Шкільним Фондом ім. о. Миколи Стефановича, вислали до Обеднання $630.64, з призначенням на Рідну Школу в Галичині. Ця сума походить з ліквідації згаданого фонду. Просимо інші українські часописи подати згадку про злікбідування цього фонду.

Заряд Шкільного Фонду ім. о. Миколи Стефановича:
Іван Ганяк, голова;
Дмитро Порада, касієр.

НЮ КЕСЛ, ПА.

На Рідну Школу.

При забаві, яку влаштовано з нагоди 25-літнього ювилею одружіння громадян Йосифа і Сузанни Громяк, зібрали І. Дацко і О. Вересюк $4.35, які вислано через Обеднання на Рідну Школу. Жертвували по 50 ц.: І. Дацко, В. Мудрак, Н. Мацак, Сузанна Громяк, Ю. Базалінський; О. Вересюк 40 ц., а по 25 ц.: о. І. Сеньчук, І. Дидьо, Й. Куш, Л. Столиця. Решта дрібними.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На визвольну боротьбу.

Українська православна церква св. Володимира, святкуючи цьогорічний празник Христового Воскресення, не забула про рідний край. По скінченню врочистого богослуження місцевий парох звернувся до церковної громади з щирим словом та святочними побажаннями й просив скласти жертву на визвольну боротьбу. Збірка принесла суму $37.80, яку переслано через „Обеднання".

о. Л. Веселовський.

ВІЛМІНҐТОН, ДЕЛ.

На боротьбу.

На Великдень о. М. Кашуба згадав за Рідний Край під ворожим обухом і попросив про жертви на визвольну боротьбу. Гром. Кравчишин, предсідник 35 від. ОДВУ, зібрав $7. А підчас Свяченого, яке відбулося дня 6-го травня, підписаний по промовах $5. Разом вислано на призначену ціль $12.

М. Маєр.

Чому?

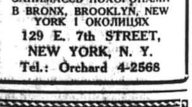
До детективів впадає задиханий добродій.

— Моя жінка десь пропала, ось її фотографія, мусите її конче відшукати.

Шеф офісу бере фотографію, приглядається їй і питається:

— А властиво чому?...

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ворог свого дому.

Кондуктор на залізниці: Прошу, пане, в тім вагоні почуватисяметe, як у себе дома.

Подорожній: Що ви сказали? Коли так, то прошу мене перепровадити до іншого вагону.

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ. (27)

Як Обровський дивився зі страхом на тр.: постаті, що були з ним в одній кімнаті, один з його товаришів недолі промовив до нього: „Як Басути дістали вас, Бвана Самбо?" Бваною Самбом називали Обровського чорні, що належали до виправи Ормена: Це по їх ньому значило стільки, що пролев.

„Квамуді!" — крикнув Обровський майже з радістю, побачивши, що до нього говорив ватажок чорних, що служили при каравані. „Ну, як бачу, то вам не багато помогло втікати", сказав Обровський. „Вони заатакували валку й мене зловили", він додав про себе. „Колиж вони зловили вас?"

„Рано того самого дня", сказав Квамуді. „Я пішов за своїми людьми. Я пішов за ними, щоб їм сказати, щоб вони верталися до виправи. Тоді Басути вискочили з ліса. Вони вбили багато моїх людей". Обровський спитався: „А що вони думають робити з нами? Чому вони не вбили ні тебе, ні мене? Чому вони нас держать у вязниці?"

Квамуді сказав безнадійним голосом. „Вони не вбили вас, вони не вбили мене, вони не вбили цих іще двох з тої самої причини". „Чому?", — спитався Обровський. „Пощож вони хочуть нас іще вбити?" Квамуді помахав головою фільософічно. „Вони нас будуть мучити. Потім нас убють. Потім нас зїдять".